

نگاهی به قراردادهای وای ریور ۱ و ۲

شهرهای کرانه باختری و نوار غزه روزبه روز افزایش می‌یافت و این باعث عدم تعادل جمعیتی در منطقه می‌گردید و از سوی دیگر، این جمعیت در حال افزایش، نیاز به امکانات و کار و شغل داشت.

اداره کردن این جمعیت با توجه به رشد روزافزون بیکاری و ناهنجاری و تشدید احساسات ضدسلطه در منطقه و اسلام‌خواهی، باعث گردید که نظامیان رژیم صهیونیستی از کنترل این شهرها و روستاها عاجز شده و به دنبال راه‌حلی برآیند. محصول تلاش صهیونیستها که ناشی از تحقیقات دامنه‌دار و گسترده مراکز علمی و دانشگاهی اشغالگران بود، در مجموعه‌ای به نام «اسرائیل و انتخابهای آن در رابطه با صلح»^۱

۱- این کتاب توسط مرکز پژوهشهای استراتژیک یافی در سال ۱۹۹۰ تهیه و منتشر شده است. این مؤسسه در سال ۱۹۷۷ توسط ژنرال احتیاط اهارون یاریف تأسیس گردیده و اعضای گروه پژوهشی آن عبارتند از: ۱- اهارون یاریف ۲- ژوزف التر ۳- جوانا پارکر ۴- یهودا بن منیر ۵- ابراهام بن مزوی ۶- موشه براور ۷- زئیف اینان ۸- مشای فیلدمن ۹- جه‌عون فیئلسون ۱۰- شلوموگازیت ۱۱- دورگولد ۱۲- مارک ا. هیلر ۱۳- مارتین ایندیک ۱۴- افزایم کارش ۱۵-

پروژه «خاورمیانه جدید» که با شروع انتفاضه در سرزمینهای اشغالی طراحی شده بود، منجر به امضای توافقنامه‌های موسوم به «اسلو» گردید؛ اما پدیده جدید و نه بی‌سابقه ترور رابین به دست یک صهیونیست افراطی که بر مبنای تعلیمات حاخام‌ها - مبنی بر واجب‌القتل بودن تسلیم‌کنندگان «سرزمین مقدس» به غیریهودیان صورت گرفت، فصلی تازه در مناسبات فلسطینی - اسرائیلی که با مدیریت آمریکا ایجاد شده بود، گشود.

وضعیت قبل از اسلو

سرزمینهای اشغالی در سال ۱۹۶۷ و طی سالهای بعد از آن، همواره دستخوش ناآرامی و تلاش مبارزان فلسطینی برای رهایی بوده است. رژیم اشغالگر قدس با وضع قوانین نظامی به سرکوب این مبارزان و آواره نمودن ساکنان اصلی این سرزمینها و ساخت و ساز شهرکهای یهودی‌نشین برای استیلای بیشتر پرداخته و این روند تا شروع انتفاضه ادامه داشت. با شروع انتفاضه، اسرائیلی‌ها دریافتند که ادامه اشغال با روند موجود، ممکن نیست. از سویی جمعیت فلسطینی‌های ساکن در اردوگاهها و روستاها و

۵۰ تا ۶۰ روستای فلسطینی را برعهده خواهد گرفت. شهرک‌ها دست نخورده باقی می‌ماند و شبکه‌ای از راههای زمینی آنها را به یکدیگر متصل می‌کند و این امر به شهرک‌نشینان مهاجر امکان می‌دهد تا همچون سفیدپرستان آفریقای جنوبی در نظام آپارتاید، حتی ساکنان باتونستانها را نیندند. این امر به نوبه خود اعمال حاکمیت فلسطینی‌ها را بر سرزمینی یک پارچه ناممکن می‌سازد.^۲

بر این اساس، حکومت خودگردان، تنها بر سه درصد کرانه باختری حاکمیت - غیرنظامی - دارد. (منطقه ۸).

طبق این موافقتنامه، رژیم صهیونیستی هر وقت که بخواهد، می‌تواند ورودی شهرهای کرانه باختری را ببندد. حمل و نقل کالاهای تجاری بین غزه و کرانه باختری در اختیار رژیم صهیونیستی و به عبارتی، اقتصاد فلسطینی‌ها کاملاً در دست اسرائیل است.

انات کورز ۱۶ - آوریل لیبایت ۱۷ - بروس مادی وایزمن ۱۸ - شموئیل مئر ۱۹ - یوزام بیری ۲۰ - یوئیل رابان ۲۱ - اسحاق راتیر ۲۲ - آریه شالیف ۲۳ - هاروی سیلرمن ۲۴ - استیون اشپیگل

۱ - شش شهر عمده کرانه باختری عبارتند از: جنین، طولکرم، نابلس، رام الله، بیت لحم، اریحا که نقاط پرجمعیت فلسطینی بوده و طی سالهای انتفاضه از مراکز عمده به حساب می‌آمدند و حفاظت و نگهداری آن برای اشغالگران بسیار پرهزینه بوده است.

۲ - ادوارد سعید، مجله "Nation" ۱۶ اکتبر ۱۹۹۵.

جمع آوری گردید و در آن شش راه حل برای حل مسئله فلسطین پیشنهاد شد که این راه حل‌ها عبارت بودند از:

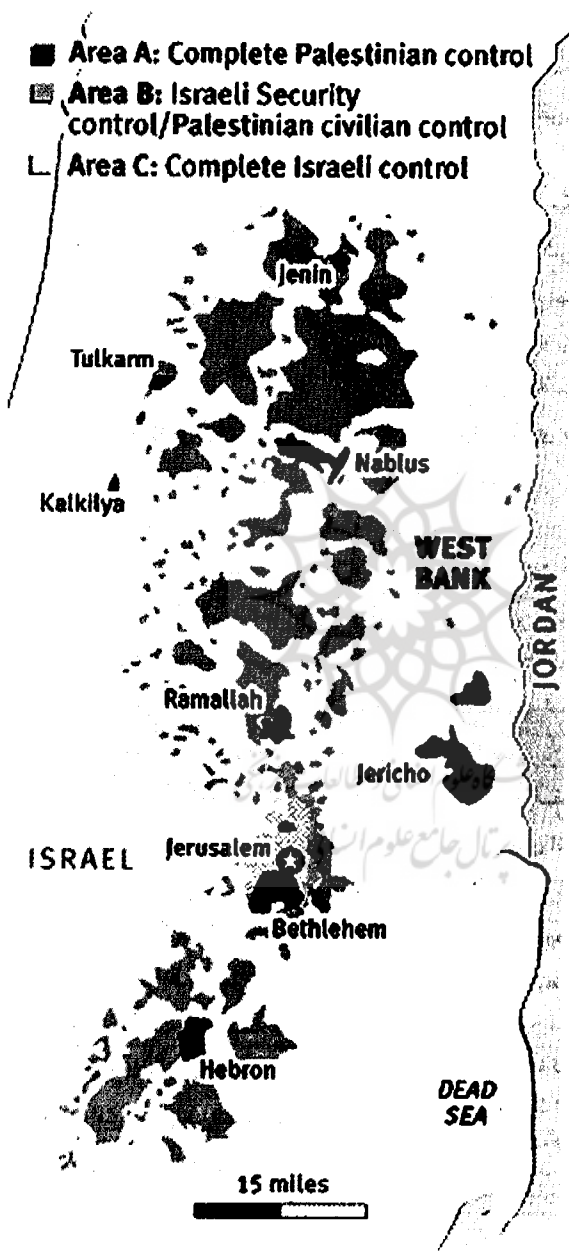
- ۱- حفظ وضع موجود؛
  - ۲- خودمختاری؛
  - ۳- انضمام مناطق فلسطینی؛
  - ۴- تشکیل دولت فلسطینی؛
  - ۵- عقب‌نشینی یک طرفه از نوار غزه؛
  - ۶- ایجاد فدراسیون اردنی - فلسطینی.
- قراردادهای اسلو و وای ریور بر مبنای این راه‌حلها پیش‌بینی گردیده و در حال انجام است.

مروری بر قرارداد اسلو

در قرارداد اسلو که مهمترین دستاورد حکومت خودگردان از امضای توافقنامه با رژیم صهیونیستی است، اسرائیل متعهد شد که محل استقرار سربازانش را از مرکز شهرهای عمده کرانه باختری (به استثنای الخلیل) به حومه آن منتقل کند^۱ و به این ترتیب از حضور دائمی نظامی در آن مناطق چشم‌پوشی کند، اما از آزادی عمل برخوردار باشد.

بدین ترتیب، اسرائیل، مدخلهای ورودی و خروجی شهرها و نیز کلیه جاده‌های منتهی به کرانه باختری را تحت نظر گرفت. فلسطینی‌ها امور شهرها و حدود ۴۰۰ روستای درون کمربند امنیتی ایجاد شده به وسیله رژیم صهیونیستی را برعهده گرفتند، ولی مسئولیت واقعی حفظ امنیت، منابع یا زمینهای خارج از مراکز مسکونی به عهده اسرائیلی‌ها است و فلسطینی‌ها هیچ‌گونه حق مداخله در امور مهاجران، پلیس و ارتش اسرائیل را ندارند. اسرائیل همچنین اختیار امور

محل نقشه ۱

۱- منطقه C طبق موافقتنامه‌های اسلو عبارت است از مناطق غیرمسکونی و مناطقی که از نظر استراتژیک برای اسرائیل و مهاجران و سکنه یهودی دارای اهمیت می‌باشد. در منطقه مزبور، اسرائیل مسئولیت کامل برقراری امنیت و نظم را برای خود محفوظ می‌دارد.

۲- منطقه B طبق موافقتنامه‌های اسلو عبارت است از شهرها و روستاهای فلسطینی در کرانه باختری. در مناطق مزبور که متضمن ۶۸ درصد سکنه فلسطینی است، مجلس فلسطینی مانند منطقه A از قدرت کامل برخوردار است... البته اسرائیل صلاحیت اصلی برقراری امنیت را در حمایت از ساکنان یهودی و مقابله با مبارزان فلسطینی برعهده دارد و این مسئولیت اسرائیل، مقدم بر مسئولیت فلسطینی‌ها در برقراری نظم خواهد بود. شایان توجه است که به طور کلی مسئولیت اصلی برقراری امنیت خارجی و امنیت اسرائیلی‌ها و سکنه در تمام کرانه باختری و منطقه غزه با اسرائیل خواهد بود، ولی در مورد امنیت داخلی، سه ترتیب مختلف برای سه نوع منطقه در نظر گرفته شده است.

۳- منطقه A - ۶ شهر اصلی پرجمعیت فلسطینی که در حاکمیت غیرنظامی حکومت خودگردان می‌باشد.

ویژه‌ای را در جهت تکمیل مجموعه‌ای از قراردادهای و ناییدهای پشت سر هم از طرف مقابل، مبنی بر قانونی نمودن اشغال دارند. مسیر حرکت و سخنان و اظهارات سران این رژیم به سمت توافق جدیدی غیر از توافق اسلو قرار گرفت.

سران حکومت خودگردان در این وضعیت، چاره دیگری غیر از همراهی با این شیوه صهیونیستها نداشتند؛ زیرا از طرفی با قدم گذاشتن در راه مذاکرات، تمامی اهرمهای گذشته خود را از دست داده بودند و از سوی دیگر، راه و ابزار دیگری برای پیشبرد این روند در اختیار نداشتند.

مهمترین نکات قرارداد وای ریور ۱

با این زمینه‌سازی، قرارداد وای ریور ۱ پس از ۱۹ ماه مذاکره غیرمستقیم و ۹ روز مذاکرات مستقیم به امضاء رسید.

مهمترین نکات این قرارداد عبارتند از:

۱ - عقب‌نشینی اسرائیل از ۱۳/۱٪ از سرزمینهای اشغالی در سال ۱۹۶۷:

۱۳/۱٪ از قسمتهای C به صورت ذیل که در نمودار شماره ۱ و جدول شماره ۱ مشخص شده است، به منطقه B و منطقه A منتقل می‌گردند.

- ۱ - مساحت کل کرانه باختری ۵۵۷۲ کیلومتر مربع است که ۳٪ آن ۱۶۷ کیلومتر مربع می‌باشد.
- ۲ - مساحت کل غزه ۲۰۲ کیلومتر مربع است که ۶۰٪ آن ۱۲۱ کیلومتر مربع می‌باشد.

در انتخابات شورای قانونگذاری فلسطین، رژیم اشغالگر قدس نامزدها را باید تأیید کند و حتی حق دارد همه مصوبه‌های شورا را وتو کند. حدود ۴۰٪ از خاک غزه نیز در اختیار اسرائیل است و کارگران فلسطینی برای عبور و مرور به داخل فلسطین اشغالی جهت کار روزانه باید برگه عبوری مبنی بر اینکه در آنجا شغال هستند، ارائه دهند. عرفات نیز بدون اجازه نمی‌تواند وارد غزه شود.

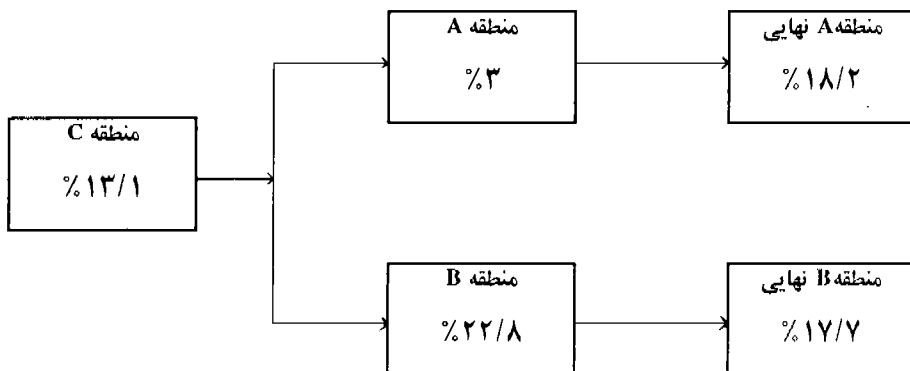
زمینه‌های قرارداد وای ریور

۳٪ کرانه باختری^۱ و ۶۰٪ غزه^۲ که مجموعاً حدود ۲۸۸ کیلومتر مربع است، طی قرارداد اسلو تحت حاکمیت - غیرنظامی - حکومت خودگردان قرار گرفت؛ اما سایر مراحل این قرارداد که قرار بود طی مدت پنج سال اجرا گردد، پس از روی کار آمدن نتانیاهو به حالت تعلیق درآمد و تمامی اقدامات حکومت خودگردان برای احیای روند قرارداد اسلو بدون نتیجه باقی ماند. نتانیاهو با شعار «صلح در برابر امنیت» که شعاری جدید در مقابل دیدگاه رایین، مبنی بر «صلح در برابر زمین» بود، وارد میدان گردید.

تنها اقدام نتانیاهو طی این دوره، امضای موافقتنامه الخلیل بود که در نقشه صفحه بعد چگونگی آن مشاهده می‌شود.

با توجه به فشارهای بین‌المللی و اقدامات مبارزان فلسطینی و همچنین با توجه به روش همیشگی زمامداران صهیونیست که تلاش

نمودار شماره ۱
نمودار تغییرات بر اساس قرارداد وای ریور

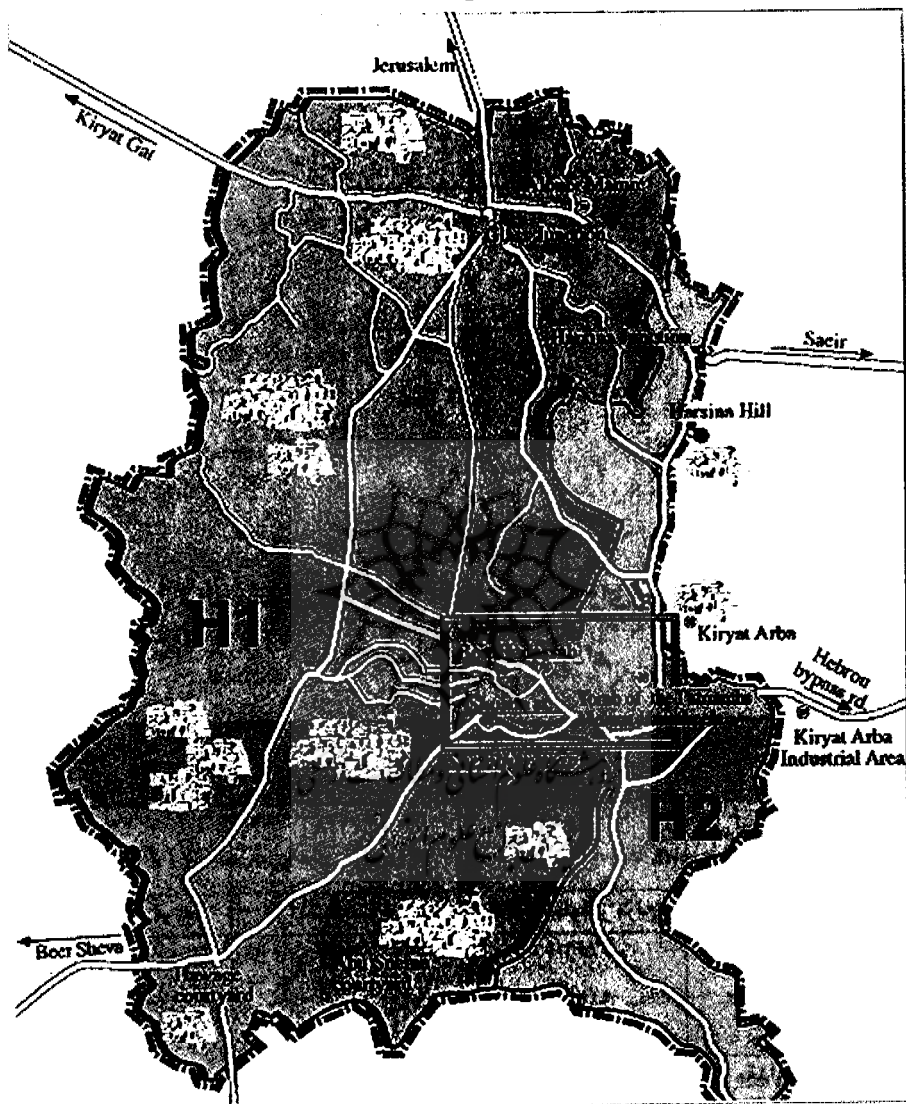
جدول شماره ۱

وضعیت کرانه باختری در صورت اجرای قرارداد وای ریور و مقایسه آن
با قبل و بعد از امضای قرارداد

مساحت کل کرانه باختری ۵۵۷۲ کیلومتر	منطقه C	منطقه B	منطقه A
قبل از قرارداد وای ریور (اسلو)	%۷۴/۲	%۲۲/۸	%۳
مقدار مساحت	۴۱۳۴ کیلومتر مربع	۱۲۷۰ کیلومتر مربع	۱۶۷ کیلومتر مربع
در صورت اجرای قرارداد وای ریور	%۶۱/۱	%۱۷/۷	%۱۸/۲
مقدار مساحت	۳۴۰۴ کیلومتر مربع	۹۸۶ کیلومتر مربع %۳ ۱۶۷ کیلومتر مربع	۱۰۱۴ کیلومتر مربع
بعد از قرارداد وای ریور	%۷۳/۲	%۲۲/۸ درصد	%۴
مقدار مساحت	۴۰۷۸ کیلومتر مربع	۱۲۷۰ کیلومتر مربع	۲۲۲ کیلومتر مربع

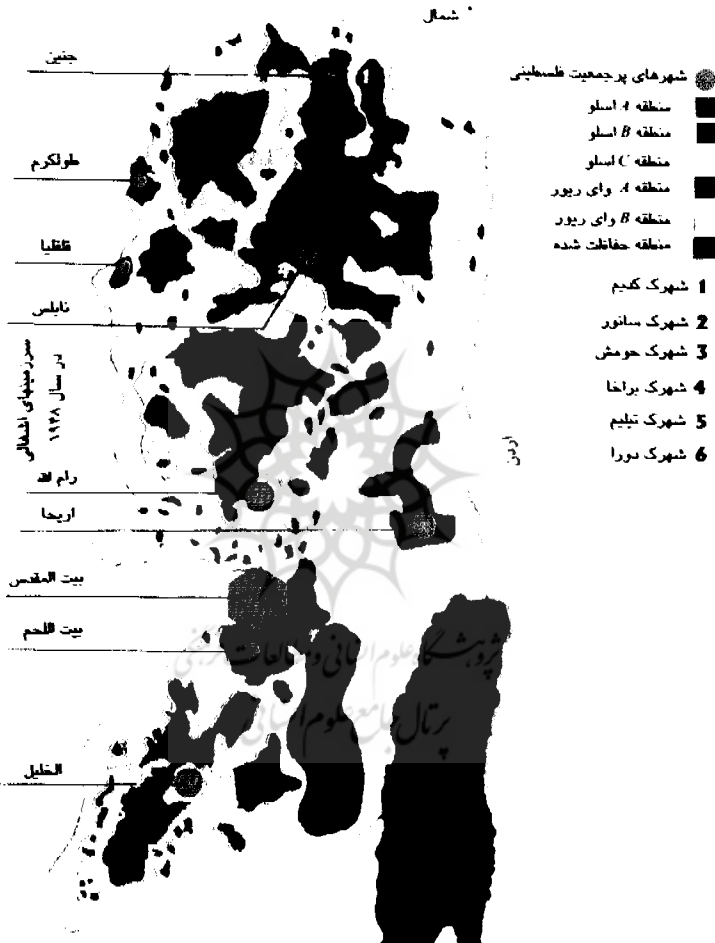
محل نقشه ۲

منطقه H1 - تحت اختیار پلیس حکومت خودگردان فلسطینی با ۴۰۰ مأمور، ۲۰ خودرو و مسلح به ۲۰۰ سلاح کسری و یکصد قبضه تفنگ.

منطقه H2 - اختیارات امنیتی کامل بر عهده اسرائیل، پیش‌بینی تشکیل واحدهای مشترک فلسطینی - اسرائیلی برای مقابله با مبارزان فلسطینی و اختیارات مدنی بر عهده حکومت خودگردان.

کرانه باختری در صورت احرای قرارداد وای ریور ۱

۳- پرهیز از اقدامات یک جانبه

بر اساس این بند از قرارداد، حکومت خودگردان، حق استناد به قرارداد اسلو مبنی بر پایان مدت موقت پنج ساله را از خود سلب می‌کند و هرگونه اقدام یک جانبه مردود است.^۴

۴- آزادی سسازی ۷۵۰ نفر از زندانیان فلسطینی از زندانهای اسرائیل؛

۵- ایجاد گذرگاه امن بین کرانه باختری و نوار غزه؛

۶- افتتاح فرودگاهی در غزه برای فلسطینی‌ها.

۷- لغو بند مربوط به نابودی اسرائیل از منشور ملی فلسطین^۵

در نتیجه اجرای قرارداد وای ریور، صهیونیستها باید شش شهرک را نیز تخلیه نمایند.

با توجه با جدول شماره ۱، در صورت اجرای کامل قرارداد وای ریور، در نهایت در منطقه A، ۱۸/۲٪ کرانه باختری یعنی ۱۰۱۴ کیلومتر مربع و در منطقه B، ۱۷/۷٪ یعنی ۹۸۶ کیلومتر مربع و ۳٪ منطقه حفاظت شده^۱ یعنی حدود ۱۶۷ کیلومتر مربع از زیر سلطه اداری اسرائیل خارج می‌گردید.^۲ این در حالی است که در صورت اجرای قرارداد اسلو، این مقدار به ۹۰٪ کرانه باختری می‌رسید.

۲- حضور کارشناسان «سیا» (CIA) در اجرای مفاد امنیتی قرارداد

وعده سرکوب فلسطینیها توسط حکومت خودگردان را اسرائیلی‌ها نیز باور نمی‌کردند و به همین دلیل و برای تحقق این وعده، نقش مهمی به سازمان «سیا» جهت نظارت بر این مسئله داده شد.^۳

۱- کاهش تعداد پرسنل پلیس فلسطین به میزان ۱۲ هزار نفر (اجرا نشده)

● اظهارات عرفات در این رابطه قابل توجه است: «آیا هنگامی که من با گروه‌های بنیادگرای اسلامی مواجه هستم، تعداد ۳۸ هزار نیروی پلیس زیاد است؟ من چه کاری دارم می‌کنم؟ به اسرائیل حمله کنم؟ مسخره است. اسرائیل باید از آن استقبال کند، نه آنکه از آن انتقاد کند.» (روزنامه هارآتص - ۱۰ دسامبر ۱۹۹۸).

۲- محاکمه و زندانی کردن ۳۰ هزار نفر که مورد نظر هستند (قسمتی اجرا شده)

۳- جمع آوری سلاحهای غیرمجاز (اجرا شده)
۴- طرح و برنامه‌ای مشترک بین سرویسهای امنیتی فلسطینی، اسرائیلی و آمریکایی برای مبارزه با تروریسم (اجرا شده).

۵- نشست شورای ملی فلسطین پس از یک ماه و نیم دیگر به منظور تعدیل میثاق ملی فلسطین با حضور بیل کلینتون (اجرا شده).

۱- منطقه‌ای که طرفین اجازه هیچگونه ساخت و ساز نداشته باشند.

۲- بند الف از موافقتنامه وای ریور ۱۲۳ اکتبر ۱۹۹۸.

۳- بند ب - اقدامات امنیتی - از موافقتنامه وای ریور ۲۳ اکتبر ۱۹۹۸.

۴- بند ۵ - موافقتنامه وای ریور ۱، ۲۳ اکتبر ۱۹۹۸

۵- تلویزیون رژیم صهیونیستی در تاریخ ۱۳۷۷/۸/۲ (۲۴ اکتبر ۹۸)

مهمترین بندهای این قرارداد را که باید از سوی طرف اسرائیلی اجرا گردد، چنین برشمرد:

۱- گشودن گذرگاه بی‌خطر بین الخلیل و غزه طی ۱۰ روز (اجرا نشده)؛

۲- گشودن گذرگاه بی‌خطر بین رام‌الله و غزه طی ۲۰ روز (اجرا نشده)؛

۳- گشودن بندر غزه طی دو ماه (اجرا نشده)؛

۴- آزادی ۷۵۰ زندانی فلسطینی در اسرائیل (تا

تاریخ ۷۸/۶/۱۹ حدود ۴۰۰ زندانی آزاد شده است)؛

۵- اما بندهای مربوط به طرف فلسطینی:

این زمینه امضاء بگیرند.

مهمترین نکات وای ریور ۲

- انتقال ۱۰٪ از منطقه C به منطقه B.
- انتقال ۸/۱٪ از منطقه C و B به منطقه A.
- آزادی ۳۵۰ زندانی فلسطینی.
- بازگشایی مسیر جنوبی و شمالی بین غزه و کرانه باختری مشروط به امضای پروتکل جزئیات.
- مشخص کردن تاریخ انعقاد موافقت‌نامه نهایی.
- ارایه لیست اعضای پلیس فلسطینی به اسرائیل.
- ارایه گزارش فلسطینی‌ها درباره جمع‌آوری سلاحها.

- ارایه گزارش فلسطینی‌ها درباره دستگیری افرادی که مظنون به دست داشتن در عملیات ضد صهیونیستی هستند.

- بر اساس مفاد وای ریور ۱ صهیونیستها می‌بایست ۷۵۰ زندانی را آزاد می‌کردند که با برنامه زمانبندی وای ریور ۲ (با احتساب زندانیان آزاد شده در مرحله قبل) تبدیل به ۶۰۰ نفر شده است.

همچنین بازگشایی دو مسیر بین غزه و کرانه باختری موکول به امضای پروتکل جزئیات شده است، مطلبی که در وای ریور ۱ ذکری از آن به میان نیامده است.

همچنین موضوع تخلیه ۶ شهرکی که در وای ریور ۱ مشخص شده بود به موافقت‌نامه نهایی موکول گردید و این یکی دیگر از موفقیت‌های باراک با توجه به حضور احزابی مانند مفدال و اسرائیل بعالیا در ترکیب دولت ائتلافی وی بود؛ زیرا این احزاب، حساسیت ویژه‌ای در مورد شهرکهای یهودی نشین در کرانه باختری دارند و حتی یکی از عوامل سقوط نتانیاوو و برگزاری انتخابات زودرس، فشار حزب مفدال به دلیل موافقت

که عبارتند از:

- ۱- شهرک «کدیم» با جمعیت ۱۲۰ نفر (۱۹۹۱)؛
- ۲- شهرک «سانور» با جمعیت ۴۰ نفر (۱۹۹۱)، ۲ هزار واحد مسکونی در حال ساخت؛
- ۳- شهرک «حومش» با جمعیت ۳۰۰ خانواده (۱۹۹۱)؛
- ۴- شهرک «براخا» با جمعیت ۱۱۷ نفر (۱۹۹۱)؛
- ۵- شهرک «تیلیم» با جمعیت ۵۵ نفر (۱۹۹۱)؛
- ۶- شهرک «دورا» با جمعیت ۲۰۰ نفر (۱۹۹۱) که قرار بوده است چهار هزار خانواده را دربرگیرد، اما تاکنون هیچ اقدامی در این جهت صورت نگرفته و اقدامات بیشتری نیز در جهت مصادره زمینهای فلسطینی‌ها به عمل آمده است.

وای ریور ۲

توافقتنامه انجام شده در شرم‌الشیخ در واقع برنامه زمانبندی چگونگی اجرای وای ریور ۱ است که نتانیاوو آنرا به بهانه عدم اجرای تعهدات تشکیلات خودگردان عرفات به حالت تعلیق درآورده بود. هرچند که وای ریور ۱ نیز خود چنین نسبتی را با توافقنامه اسلو داشته است و در حقیقت همه ناظران امور فلسطین بر این اعتقادند که این توافقنامه‌ها (وای ریور ۱ و ۲) در مقابل پیمان اسلو به معنای عقب‌نشینی فلسطین‌هاست، زیرا بر اساس قطعنامه سازمان ملل، اسرائیل موظف به تخلیه کامل سرزمینهای اشغالی در سال ۱۹۶۷ (کرانه باختری و نوار غزه) است، ولی صهیونیستها موفق شده‌اند در پیمان اسلو این ۱۰۰٪ را به ۹۰٪ و در پیمان وای ریور به ۴۰٪ تقلیل دهند و از سران تشکیلات خودگردان در

مکوروث اسرایلی باقی خواهد ماند و پول رایج در این مناطق «شیکل» اسراییل خواهد بود و فلسطینی‌های ساکن این جزایر برای رفت و آمد بین جزایر، مجبور به کسب اجازه از صهیونیستها بوده و پلیس تشکیلات خودگردان و نه صهیونیستها مسئول کنترل و سرکوب مبارزین و هرگونه مقاومت در مقابل اشغال خواهند بود.

جمع بندی

نتانياهو تنها ۱٪ از منطقه C را به منطقه A تبدیل نمود و واگذاری سایر درصدها و اجرای سایر مراحل را به حال تعلیق درآورد.

وی حدود ۲۵۰ زندانی از زندانیان عادی - که بعضاً قاتل هموطنان خود بودند - و نه سیاسی را از زندان آزاد کرد؛ در حالی که در موافقتنامه، آزادی ۷۵۰ زندانی پیش‌بینی شده بود. نتانياهو ایجاد گذرگاه امن بین کرانه باختری و نوار غزه را موکول به آینده نمود و در مقابل از فلسطینی‌ها خواست که:

۱- منشور ملی فلسطین را لغو نمایند.

حکومت خودگردان در جلسه مورخ ۱۰ دسامبر ۱۹۹۸ (۷۷/۹/۱۹) در حضور «کلینتون» به این امر مبادرت نمود.

۲- اقدام به دستگیری فعالان حماس و جهاد اسلامی نمایند.

این عمل در راستای بند ب - اقدامات امنیتی - صورت گرفت و گزارش آن به مأموران سیا جهت تأیید داده شد.

۳- اعلام تشکیل دولت فلسطین را به تعویق اندازند.

این اقدام نیز صورت گرفت و در چهارم ماه

نتانياهو با تخلیه شهرکهای یهودی نشین و انعقاد پیمان وای ریور ۱ بود.

با توجه به مفاد این برنامه زمانبندی، صهیونیست‌ها مانند همیشه راه‌های زیادی برای عدم اجرای آن پیش‌بینی کرده‌اند که از جمله آن بهانه جویبی در مورد ارایه لیست پلیس فلسطینی و ارایه گزارش فلسطینی‌ها در مورد جمع‌آوری سلاحها و بازداشت افراد مظنون به دست داشتن در عملیات ضد صهیونیستی است.

آنان در هر مرحله و هر زمان می‌توانند مانند گذشته به استناد عدم تلاش تشکیلات خودگردان در سرکوبی مبارزان فلسطینی (مطلبی که نتانياهو به استناد آن وای ریور را به حال تعلیق درآورد) نسبت به تعلیق یا تعویق این جدول زمانبندی اقدام نمایند.

در مورد تعیین زمان انعقاد توافقنامه نهایی نیز که به موضوعاتی نظیر بیت‌المقدس، آوارگان، آب و بطور کلی کلیه مباحثی که اختلافات شدیدتر و مهم‌تر را شامل می‌شود، اختصاص دارد از هم‌اکنون نقطه نظرات سران رژیم صهیونیستی کاملاً روشن است.

بنابراین، در صورت اجرای وای ریور ۲ باید پرونده روند سازش به شکل کنونی را بسته شده تلقی نمود؛ زیرا در این روند به روایت صهیونیست‌ها: ۴۰٪ از سرزمینهای اشغالی بصورت جزایر جدا از هم و پراکنده، تحت اختیار تشکیلات خودگردان با اختیارات غیر نظامی قرار گرفته است و آوارگان حق بازگشت ندارند. هیچ ارتش غیر اسرایلی در غرب رود اردن مستقر نخواهد شد و کنترل آب در تمامی سرزمینهای اشغالی (۴۰٪ و ۶۰٪) در اختیار شرکت

در شورای ملی فلسطین و با حضور تمام رهبران ملی‌شان و به طور آشکار و پیش چشم همه و با حضور رییس جمهور آمریکا، انجام می‌شود. آنها در هنگام باطل کردن این میثاق، به زبان انگلیسی در یکی از سالن‌های ژنو با کسی صحبت نمی‌کنند، بلکه آن را به طور علنی به زبان عربی خواهند گفت تا هر خانه در جهان عرب و هر خانه فلسطینی و هر پسر و دختر فلسطینی آن را از زبان رهبران فلسطینی بشنود. بار دیگر می‌خواهم بر این بند و بندهای دیگر تأکید نمایم که اگر این میثاق را باطل نکنند، چیزی به دست نمی‌آورند.^۲

□ □ □

- ۱- اکونومیست شماره ۴۴ - ۳۱ اکتبر ۱۹۹۸ و همچنین فرانس پرس مورخ ۱۲ نوامبر ۱۹۹۸.
- ۲- شبکه یک تلویزیون اسرائیل - سوم آبان ۱۳۷۷

می ۱۹۹۹ که در حقیقت پایان مهلت پنج ساله قرارداد اسلو بود، عرفات تعویق اعلام تشکیل دولت فلسطینی را اعلام کرد، ولی او با توجه به سقوط دولت نتانیاهو، با قراردادی که سرنویست آن معلوم نیست، باقی ماند. اما رژیم صهیونیستی توانسته است با شیوه‌های خاص خود، مذاکره پیرامون سرزمینهای اشغالی در سال ۱۹۶۷ بر اساس قطعنامه ۲۴۲ (باقیمانده سرزمین فلسطین) را که در رابطه با تخلیه کامل سرزمینهای اشغالی بود، تبدیل به بحث و گفتگو در مورد عقب‌نشینی از ۹۰٪ (طبق توافقنامه‌های اسلو) نماید و سپس در قرارداد وای ریور، زمینه‌های تبدیل آن به ۴۰٪ را فراهم نماید.^۱

دولت باراک نیز در ادامه همان سیاست ولی باروشهای دیگر همان مسیر را طی می‌کند و تنظیم قرارداد وای ریور ۲ گویای این امر است که باراک و نتانیاهو دو روی یک سکه‌اند.

در پایان، اظهارات نتانیاهو پس از انعقاد قرارداد وای و بازگشت به فلسطین اشغالی در فرودگاه بن‌گوریون قابل توجه است:

«این قرارداد، مبتنی بر دو اصل است: یکی امنیت و دیگری تعهد متقابل...»

دیگر زمان آن گذشته است که اسرائیل باید بدون عوض، فقط اعطا کند. در واقع، این مسأله بیانگر ضعف هولناکی بود که شامل سالهای اولیه قراردادهای اسلو می‌شد. این ضعف در دستیابی فلسطینی‌ها به اراضی نمود پیدا کرد و آنچه که عاید ما شد، تروریسم بود... فلسطینی‌ها چه چیزی می‌دهند؟ اولاً آنها میثاق فلسطینی را و بندهایی را که دعوت به نابودی اسرائیل می‌کند، لغو خواهند کرد. اینکار نه به طور رمخفیانانه، بلکه

